

MLADI NA ČRNUČAH

Ni jim več dolgčas

Ob torkih in petkih popoldne so odprta vrata mladinskega kluba

Že skoraj leto in pol se mladi na Črnučah ne sprašujejo več, kam bi šli v petek popoldne. Vrata mladinskega kluba OO ZSMS Črnuče-Nadgorica so jim na široko odprta. Tako sem tudi sama neko deževno petkovo popoldne prišla v prostor v združenem domu, kjer se sestajajo mladi Črnučani. Že na vratih sem zaslišala glasbo in kar samo me je potegnilo naprej. Razveselili me je tudi napis: »Kajenje prepovedano!« Še bolj sem bila zadovoljna, ko sem ob vstopu v prostor ugotovila, da stene res niso prepojene s cigaretnim dimom.

V majhni predstavi sem srečala Ireno Hvastja, gimnazijko četrtega letnika. Čeprav je bila še vsa pod vtisom maturantskega plesa pretekli noči, je bila pripravljena povedati nekaj besed o klubu:

»Klub smo odprli 3. decembra 1976. Pomenil je veliko pridobitev za OO ZSMS Črnuče-Nadgorica, saj prej še sestankovati nismo imeli kje. Če pa je predsedstvo le imelo sestanke in sprejelo sklepe, jih nikakor ni moglo izpeljati. Prvič, ker ni bilo prostora za dejavnosti mladinske organizacije, drugič pa, ker je bilo informiranje ostalih članov skoraj nemogoče. Odkar imamo klubske prostore, so te skrbi odpadle.«

Klubska garderoba, kjer za plašče in jopiče skrbi dežurni, in prostor z gramofonom ter ploščami se stiskata pod odrom črnuške kinodvorane. Prav tam sem našla Rada Fülekija, ki ga vsi poznajo kot dobrega organizatorja.

»Klub ni odprt samo ob petkih, ko je glavna dejavnost ples, temveč tudi ob torkih popoldne. Na ples ob petkih pride tudi do osemdeset mladincev, kar je kar precej za prostor, v katerem plešejo. Vstopnina je skromna, 4 dinarje. Zanj smo se odločili sami. Tako se nateče nekaj denarja za nakup novih plošč, saj želimo poslušati vedno novo glasbo.«

Za prostore skrbimo sami; predvsem za čistočo in okrasitev prostora. V svojih vrstah imamo

Bežigradjanki prva nagrada

Barbara Korun, učenka osnovne šole Borisa Kidriča iz Savskega naselja, je na natečaju, ki ga je razpisal spominski muzej I. zasedanja AVNOJA iz Bihaca, prejela prvo nagrado v konkurenci učencev osnovnih šol. Na natečaj z naslovom »Življenje, delo in revolucionarna pot udeležencev I. zasedanja AVNOJA« je poslala spis o Borisu Kidriču, ki ga je pred tem objavila v glasilu Kidričev rod. Drugo nagrado je prejela učenka osnovne šole Brača Ribar iz Bosanske Gradiske, tretjo pa Aida Filipović, učenka osnovne šole Veselin Masleša iz Sarajeva.

spretnega tehnika Mira Kaplja, ki je sam uredil zvočnike, ojačevalce in vse ostale naprave za predvajanje glasbe. Če kdaj kje zaškrtata ali celo kaj odpove, je Miro vedno na mestu in napako sam popravi.

V klub sem prišla okrog šestih popoldne, ko se ples še ni začel, je že bilo tam precej mladincev, ki so se pogovarjali. Odstranjevali so stenski časopis, ki je bil narejen v spomin na 25-letnico smrti Borisa Kidriča in lepili novega, posvečenega stoletnici rojstva slovenske pisateljice Zofke Kvedrove.

Gimnazijka Marija Turk je povedala, da je torkovo popoldne namenjeno družabnim igram in sestankom:

»Tudi ob torkih pride marsikdo v klub. Jaz pridem zato, da v prijetnem okolju brez cigaretnega dima in alkohola poklepetam s svojimi prijatelji. Prepričana sem, da bi klubske dejavnosti ob torkih lahko še bolj obogatili. Nekajkrat smo že imeli recitale lastne poezije. Drugače pa na igramo šah in se pogovarjamo. Ob torkih imamo tudi sestanke OO ZSMS Črnuče-Nadgorica, kjer se dogovarjamo o delu. Jeseni pa nameravamo organizirati plesni tečaj, za katerega je že zdaj veliko zanimanja.«

Med obiskovalci je bil tudi Marjan Dragožet:

»V klub pridem, da se po dolgem in živčno napetem tednu v šoli sprostim. Veliko mi pomeni sprostitve ob glasbi in srečanje s prijatelji, ki jih med tednom bolj poredko vidim.«

No, in vedno se najde v klubu kdo, ki je prišel prvič. Tokrat je bila to Andreja Ogrin:

»Za klub sem zvedela od prijateljev, vendar sem najprej mislila, da sem še premlada za to. Hodim namreč v sedmi razred osnovne šole. Zdaj pa vidim, da je tu zelo prijetno in bom gotovo še prišla.«

Prav je, da pridejo v klub tudi mladinci z osnovne šole. Tako spoznajo delo OO ZSMS in se vključijo vanjo. Mladih članov ni nikoli preveč.

Med pogovorom je seveda čas hitro tekel in ko sem zapuščala klub, da je že napoinila glasba in mladinci, ki jih je bilo vedno več, so zaplesali. Tako po letu in pol ni več dvoma, da je bil klubski prostor res nujen in da se je delo mladih prav v tem letu in pol precej razmahnilo.

STANKA RITONJA

TUDI TO SE ZGODI

Starši jim nagajajo

Komu vse ni všeč gradnja otroškega igrišča pred družbenim domom Stadion

Centralno otroško igrišče krajevne skupnosti Stadion je bilo prvič urejeno pred 20 leti. Delovna brigada staršev, ki je štela včasih tudi 80 prostovoljnih delavcev, je hitro uredila prepotrebno prostor za igro otrok. Še se spominjamo raznih nastopov in prireditev, ki so jih takrat pripravljali ciciban in pionirji na igrišču. Vsa leta je bilo igrišče lepo

vdrževano in urejeno, bilo je med najlepšimi in Ljubljani.

Nekaj let nazaj pa igrišče ni več nikomur v ponos. Z gradnjo družbenega doma je utrpelo škodo igrišče, saj so na njem postavili gradbiščne barake. Po večmesečnih razpravah – da ali ne igrišče, saj so bili tudi predlogi, da naj se ga polovico odzame in uredi parkirne prostore – so vendarle zmagali prijatelji mladine, ki so se borili za korist otrok.

Po načrtu ing. arh. Tije Badjura bo igrišče nanovo urejeno. Urejeno in usposobljeno tako, da bodo na njem našli prostor za igro predšolski otroci in šolarji. Tako igrišče je potrebno, saj je samo v krajevni skupnosti Stadion 728 predšolskih otrok in 754 šolarjev na osnovni šoli dr. Vita Kraihgerja, nasproti igrišču; radi pa zahajajo nanj tudi otroci sosednjih krajevnih skupnosti.

Otroško igrišče meri kar 10.655 m². Za vsa dela, za nova igrala in klopi rabijo še 700.000 din, ki jih je

krajevna skupnost zaprosila pri interesnih skupnostih občine in mesta. Krajevna skupnost je pričela urejati igrišče že lani, ogradili so igrišča in zasidrali živo mejo, razširili obstoječi peskovnik ter dogradili dva manjša peskovnika.

V letošnjem letu so z deli nadaljevali – planiranje igrišča; zasaditev dreves in grmovnic itd. Seveda bi marsikaj lahko naredili s prostovoljnimi delom, kar bi znižalo stroške kar za 150.000 din. Naprosili so mladino, prišlo je 3-krat po 20 mladincev, ki so opravili 180 ur. Najbolj vztrajni in uspešni pri delu so bili vojaki iz vojašnice Ljuba Šercerja, ki so v zadnjem mesecu opravili preko 900 prostovoljnih ur. Delo lepo napreduje, igrišče pa že dobiva lepšo podobo. Žal pa staršev, naših mladincev in drugih občanov ni za pomoč. Najdejo se celo nekateri, ki sproti uničujejo opravljeno delo; v izkopano jamo, ki bo delovno igrišče otrok, nanajajo smeti, zaletili so jih celo pri ruvanju in odnašanju nanovo posejanih grmovnic in mladih dreves, mladina pa v večernih urah uničuje klopi in igrala.

Igrišče je naše, last vseh, zato smo dolžni pomagati pri urejanju in ga čuvati – otroci, doraščajoča mladina in odrasli. Težko je pisati o teh stvareh, ki bi morale biti razumljive vsem same od sebe. Pa žal niso. Ali naj se zaradi nekaj posameznikov, ki uničujejo prizadevanja krajevne skupnosti izniči vse delo?

Krajevna skupnost si bo prizadevala, da bo dobila potrebna sredstva in če se bo odzvalo še več pridnih rok, bo letos lahko igrišče popolnoma urejeno. Tudi delovne organizacije naše krajevne skupnosti – Inštalacije, Termika, GP Bežigrad bodo pomagale. Prav tako je mladina gradbene šole in drugih poklicnih šol že prevzela svoje obveznosti. Tako upajo, da bo igrišče polno otrok že letos.

N. Ž.

A. Č.

Veliko že znajo

Ob 10-letnici kluba mladih tehnikov na šoli Danile Kumarjeve tekmovanje elektrotehnikov

Na osnovni šoli Danile Kumarjeve je 15 tekmovalcev iz štirih bežigradskih osnovnih šol sodelovalo na tekmovanju mladih tehnikov. Mlade tehnike je pozdravil France Čamernek, ki je bil prvi pobudnik in ustanovitelj kluba mladih tehnikov na osnovni šoli Danile Kumarjeve pred desetimi leti. »Z veseljem pridem vedno znova med mlade tehnike Posavja, kjer še sedaj delujem, saj me tehnična dopolnilna vzgoja mladega rodu posebno zanima.« je dejal.

Ob pričetku tekmovanja so mladi elektrotehnik v 40 minutah rešili vrsto zapletenih zank v pismenem testu, sledilo pa je še praktično delo tekmovalcev: izdelali so detektor po lastnem načrtu. Dokaj pregledivo so jim nato prizadejala raznovrstna merjenja. Tako so si mladi elektrotehnik zbirali točke, s katerimi so dokazali svoje strokovne sposobnosti s področja elektrotehnike in radiotehnike.

Ocene so bile različne za učence do 6. razreda osnovne šole in učence 7. in 8. razreda. Tako so podrobneje zajeli znanje in strokovne sposobnosti obeh tekmovalnih skupin. V prvi skupini – do 6. razreda – je bil najboljši Matjaž Pogačar, šestošolec osnovne šole dr. Vita Kraihgerja s 180 točkami, sledil je s 170 točkami Tomaž Gašparič z iste šole, tretji pa je bil Igor Slabe s 150 točkami, šestošolec osnovne šole Franceta Bevka. Med sedmo in osmošolci je bil prvi mladi tehnik KMT osnovne šole Danile Kumarjeve Marko Sitar, ki je zbral največ točk sploh – 190! Drugi je bil Srečko Katona z osnovne šole Franceta Bevka – 160 točk, tretji pa Andrej Jernejc z osnovne šole Danile Kumarjeve – 142 točk.

Tekmovanje mladih elektrotehnikov je bila najprimernejša počastitev dneva OF 27. aprila in 10. obletnice dela kluba mladih tehnikov na osnovni šoli Danile Kumarjeve v Ljubljani. Mladi elektrotehnik bežigradskih osnovnih šol so na tem tekmovanju dokazali, da je del njihovega prostega časa usmerjen v dopolnilno tehnično izobraževanje, kar pomeni korak k zavestni odločitvi za nadaljnje delo in šolanje na srednjih in visokih šolah.

Za l. mestno srečanje mladih tehnikov ljubljanskih osnovnih šol sta s področja Bežigrada torej že znana zastopnika za področje elektrotehnike in radiotehnike. Marko Sitar in Matjaž Pogačar.

K. A.

HIŠNI SVET V POVOJIH

Kako pomagati odtujenost?

Kljub začetnim težavam dovolj volje za delo, dobre pa so tudi materialne možnosti, saj imajo skupne prostore

Kako urediti utrip življenja v novi stolpnici ali bloku, da se ljudje, ki stanujejo v njej, ne bodo zapirali vase, da se ne bodo počutili kot tuji. Vemo namreč, da je odtujenost značilna skoraj za vse stolpnice in bloke, kjer stanuje veliko ljudi.

V KS Urške Zatlerjeve smo obiskali hišni svet stolpnice v Glinškovi ulici 10, kamor se stanovalci vseljujejo že od 1. marca dalje. Težav (predvsem začetnih) jim res ne primanjkuje. Skušajo jih čim bolj reševati. Imeli so že 5 sej hišnega sveta. Tudi svoje prostore že ima ta mladi hišni svet – v pritličju stolpnice. Pohištvo zanj so in še bodo prispevali stanovalci sami.

Kasneje nameravajo (imajo 5 skupnih prostorov) ustanoviti še mladinski klub, osnovno organizacijo ZK, hišno civilno zaščito, hišno organizacijo Zveze borcev in morda celo knjižnico. Njihovi načrti so torej hvalevredni in razveseljivi. Hiši bi radi dali utrip in poskrbeli za družabno življenje, tako mladim kot starejšim. Pripravljajo tudi očiščevalne akcije v svoji okolici (nekaj so jih že imeli)

a žal se jih vsi stanovalci niso udeležili. Pritožili so se še, da nekateri ne pazijo dovolj na red in snago in mečejo odpadke vsepovsod. Tudi hude krvi je bilo med že vseljenimi stanovalci, ko so ugotovili, da ne delajo zračniki (s tem tudi ne kuhinjske nape v vseh stanovanjih), pa tudi skupna televizijska antena je pokvarjena.

Povedali so nam, da imajo že vestno snažilko, le še hišnika iščejo. Imajo sicer 12 prošenj, a se še niso za nikogar odločili. Hišni svet in stanovalci te stolpnice so torej zaživelj.

Kulturno društvo na ljubljanskem Posavju ima tradicijo, ki sega v leto pred II. svetovno vojno. Takrat se je imenovalo delavko-prosvetno društvo Vzajemnost, zdaj DPD Svoboda, prej je imelo sedež na Ježici, sedaj pa v KS Stožice. Neravno zaledje društva je območje prejšnje KS Posavje. Zadnja leta v društvu delujejo vokalno-glasbena in likovna sekcija, odbor društva pa je, predvsem v zadnjem letu, povsem odpovedal, kar se je odražalo tudi v aktivnosti obeh sekcij. Člani glasbene sekcije oziroma pevskega zbora Posavje so se zato odločili, da bodo vodstvo društva skupno s člani likovne sekcije prevzeli začasno v svoje roke. Sklicali so letni občni zbor društva, ki se ga je udeležila približno polovica članov, razprava pa je trajala kar dve uri.

Poglavitne misli razprave vseh udeležencev zbora je bila, da mora društvo dobiti »v roke« mladina, sicer bo postalo vsak čas društvo ostarelih, ki ne zmorejo več kot toliko. Pevski zbor je sicer že nekaj let vedil med svoje vrste

mlade pevce, vendar brez vidnega uspeha. Tudi vabila vsem predsednikom krajevnih organizacij ZSMS v krajevni skupnosti, ki so nastale iz nekdanje KS Posavje, da se udeležijo občnega zbora društva, so bila poslana zaman, kljub temu, da je znana aktivnost mladine v

in sicer mladinski pevski zbor, ki bo imel povsem svoje, mlado vodstvo. Mladina naj bi ustanovila tudi druge sekcije kulturnih dejavnosti, ki bi jih v društvu vodila sama. V društvu ima namreč vsaka sekcija svoj odbor in svoje predstavnike v odboru društva.

DPD SVOBODA STOŽICE-JEŽICA KLIČE

Mladi, kje ste?

Delo društva zamira, zato bi bilo treba v vodstvo pritegniti čimveč mladih

novih krajevni skupnosti. Morda mlade odvrača od dela v društvu prav to, da so v njem skoraj vsi člani že v letih. Ob takih ugibanjih so v razpravi ugotovili in soglasno predlagali, da vodstvo društva prevzame mladina. Misleč, da ne ta poziv ne bo takojšnjega odziva, pa so sklenili, da mladini pomagajo ustanoviti nov

Na občnem zboru so sprejeli še letošnji program dela, v katerem je najpomembnejša proslavitev 10-letnice PZ Posavje. Za novega predsednika DPD Svoboda Stožice-Ježica je bil izvoljen Lado Ložar, za častnega člana PZ Posavje pa imenovan Franc Erceg.

STANE KOMAN

RDEČI KRIŽ V KS U. ZATLER

Odzivajo se klicu na pomoč

Na ustanovnem zboru so za predsednika izbrali Dušana Repovža

Te dni so tudi v krajevni skupnosti Urške Zatler ustanovili krajevni odbor Rdečega križa. Delegati so najprej poslušali predavanje o visokem krvnem pritisku, nato pa je bila ustanovna konferenca. Poročilo o dosedanjem delu Rdečega križa na Posavju je podal predsednik Stane Jereb. Poudaril je, da je bila organizacija RK na Posavju ustanovljena 7. januarja 1969, ko je štela 1460 članov, med njimi 9 aktivistov. Ob razdelitvi krajevne skupnosti Posavje na več manjših krajevni skupnosti konec minulega leta pa je organizacija štela za 5177 članov, med njimi 150 aktivistov. Krajevna organizacija je bila že doslej razdeljena na šest

osnovnih organizacij, ki pa niso bile vse dovolj aktivne. Tudi nekateri družbenopolitične organizacije niso nudile dovolj pomoči osnovnim organizacijam. Organizacija RK ni samo za to, da pobira članarino, ampak, da poišče vse skrite socialne probleme na svojem področju in jih skuša rešiti. Sklenili so, da bodo organizirali seminarje za nove aktiviste RK in predavanja za vse občane.

Tudi KS Urške Zatler, kot izrazito stanovanjsko naselje, ki se vsak dan še širi, ima veliko problemov s čistočo, urejanjem in čuvanjem zelenice itd. Tako onesnažno okolje ni v ponos stanovalcem. Več skrbi

bodo posvetili tudi vzgoji mladih članov RK, predvsem šolske mladine od petega razreda naprej. Vključili se bodo v vse akcije, ki jih že po tradiciji organizira Rdeč križ, npr. zbiranje starega papirja, obleke, opreme in drugega. Ne bodo tudi pozabili občanov, ki sedaj bivajo v domu ostarelih občanov za Bežigradom. Prizadevali si bodo, da bi po balkonih ljudje nasadili čimveč cvetja in okrasnih rastlin. Prav tako si bodo prizadevali za ureditev parka in nasaditev novih dreves, da bi naselje dobilo lepši videz in ne bi izgledalo kot siva betonska džungla.

Za predsednika novega odbora so izvolili Dušana Repovža. Obenem so sprejeli pravila krajevne organizacije Rdečega križa in okvirni program dela.

STEVO JAVOR